

# РЕШЕНИЕ

№ 1079

гр. София, 09.01.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в**  
публично заседание на 04.12.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Евгения Иванова**

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **10632** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за социално подпомагане.

Образувано по жалбата от Б. Ю. Я. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к О. 1 ,бл.118 вх.Б ап.30 ет.6 срещу Решение №22-РД06-0094 /12.09.25г на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ С.-град ,с което е потвърдена Заповед № ЗСП/Д-С-ВР/498 / 19.08.2025г на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В.

Жалбоподателя ,счита че решението на директора на РД „СП“ С.-град за неправилно ,като излага доводи за това. Конкретизира ,че не е бил надлежно уведомен за датата, на която ще се извърши социалната анкета в домът му , поради което и не е проведена такава. Посочва също така ,че имуществото ,което е посочено от ответника в постановения отказ не е годно да му носи доходи ,поради което отговаря на изискванията на Наредба № РД -07 – 5/2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, издадена от министъра на труда и социалната политика. Искане се отмяна на Решението на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ С.-град.

В съдебно заседание жалбоподателя се явява лично ,представя доказателства и изразява становище по същество за незаконосъобразност на оспореното решение.

Ответника не изпраща представител и не изразява становище по същество на спора.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД,** въз основа на доказателствата приема за установено следното от фактическа страна :

Жалбоподателя Б. Ю. Я. е подал Заявление – декларация за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия с вх. № ЗСП/Д-С-ВР/498 / 30.07.2025г /на стр. 81 гръб до 83 от

делото /.

В него е посочено , че заявителя е пенсионер с ТЕЛК /без да се посочва процента на намалената трудоспособност / . Съжителства със съпругата си Г. В. Я. ,която е безработна и обитават жилище ,което собственост на последната. Брутният доход на семейството през предходните шест месеца е 400лв . Отражено е също така в заявлението-декларация,че семейството притежава жилищен имот / 1 бр./ -необитаем , на шпакловка и замазка и земеделска земя / 1 бр./ пасище-не се получава рента.

Въз основа на това заявление-декларация и след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета,със Заповед № 3СП/Д-С-ВР/498 / 19.08.2025г на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В. е било отказано предоставянето на соц.помощ за отопление с ел.енергия за отоплителен сезон 2025/2026г

Отказът за отпускане на социални помощи,в конкретния случай е мотивиран от една страна , с разпоредбата на чл.4 ал.3 от Наредба № РД -07 – 5/2008 г. на МТСП във вр. с чл. 27, ал. 3, във вр. с чл. 27, ал. 6 и ал. 7 от ППЗСП – невъзможност за цялостно провеждане на социална анкетав дома на лицето / семейството ,поради отсъствие при извършени две посещения на настоящия адрес и неявяване в Дирекция СП в указания 3 дневен срок. И от друга страна , отказа е мотивиран с това ,че лицето не отговаря на условието на чл.12 ал.2 т.8 от ЗСП във вр.с чл.27 ал.9 от ППЗСП-притежават движима и недвижима собственост , която е възможен източник на допълнителни доходи за семейството.

Заповедта на Директора на дирекция „СП“ В. е връчена на Г. Я. –съпруга на заявителя на 26.08.2025 и е обжалвана в срок пред Директорана РД „СП“ С. –град , който я е потвърдил с Решение №22-РД06-0094 /12.09.25г

При така установената фактическа обстановка ,съдът намира следното от правна страна :

Жалбата е допустима ,но неоснователна и следва да се отхвърли.

Не се спори от страните ,че социална анкета в обитаваното от заявителя жилище не е извършена . Изискването за провеждане на социалната анкета по постоянния адрес на лицето е предвидено в разпоредби от подзаконов нормативен акт - чл. 8 и чл. 27, ал. 1 от ППЗСП.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 1 от ППЗСП изисква установяването на фактите и обстоятелствата от значение за заявеното право на социална помощ, да бъде извършено в срок до 20 дни от подаването на молбата-декларация от социален работник, който извършва социална анкета и изготвя социален доклад съгласно приложение № 2.

Съгласно § 1, т. 11 от ПЗР на Закона за социално подпомагане социалната анкета е дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, извършена от социални работници в Дирекция "Социално подпомагане", която се изразява в проверки в дома на лицето и/или семейството, в проучване на документация и събиране на информация. Визираното процесуално действие не се изразява само в проверка на лицето на посочения адрес, а и в проучване на документация и събиране на информация, каквато безспорно ответника в настоящето производство е извършил в рамките на предоставената му компетентност. В тази връзка следва да се посочи, че посещенията на дома на лицето е само един от способите за събиране на информация при преценката за наличието или липсата на основания за отпускане на социална помощ, а не намирането на лицето на посочения в молбата-декларация постоянен адрес не представлява самостоятелно основание за отказ за отпускане на помощта. Ето защо ,ответника на база събрана служебно информация по заявеното от нуждаещият се г-н Я. е отказал отпускане на поисканата соц.помощ и на друго материално основание - чл. 12, ал. 2 т.8 от ЗСП във вр.с чл.27 ал.8 от ППЗСП,а именно притежаването на движима и недвижима собственост , която е възможен източник на допълнителни доходи за семейството..

Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 8 от ППЗСП, при извършване на социалната анкета се вземат предвид всички други констатирани обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от лица, задължени по закон да осигуряват издръжка. В случая ответника правилно е приел, че притежавания от съпругата имот в [населено място] и земеделска земя в земл. На [населено място] общ.К. биха могли да съставляват източник на доход за самоиздръжка. Приложените от жалбоподателя разпечатки на фактури и платежни нареждания за платено електричество към Електрохолд Продажби за имота в [населено място], с които жалбоподателя се домогва да докаже, че същия не се ползува /с оглед ниската стойност на сметките/, както и удостоверението на стр.35 от делото от Общинска служба „Земеделие“ [населено място], че от земеделската земя в земл. На [населено място] няма регистрирани договори за наем т.е не се получава рента от имотите не опровергават извода, че заявителя има възможност да се самоиздържа от притежаваните от него недвижими имоти. Прехвърлянето на два броя МПС от заявителя на неговата съпруга, също не е обстоятелство което да не позволява това имущество да се ползува за издръжка на семейството. За да ограничи кръга от лицата, който могат да се ползват от социални помощи, законодателят е въвел специални изисквания, вкл. и да са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и за издръжка от лицата по чл. 140 от Семейния кодекс- чл. 11, ал. 2 от ЗСП. След като имущественото състояние на жалбоподателя позволява, той и съпругата му, да реализират доходи от притежаваното от съпругата движимо и недвижимо имущество, то постановения отказ не противоречи на целта на закона /чл. 1, ал. 2, т. 1 от ЗСП/ –подпомагане на гражданите, които без помощта на друго не могат да задоволяват своите основни жизненни потребности.

Този извод е в синхрон с изискването на чл. 2, ал. 2 от Закона за социално подпомагане, съгласно който: „Социалното подпомагане се осъществява чрез предоставяне на социални помощи в пари и/или в натура за задоволяване на основни жизненни потребности на гражданите, когато това е невъзможно чрез труда им и притежаваното от тях имущество“.

Тази разпоредба е изключението от принципа по чл.2 ал.1 от ЗСП, а именно, че българските граждани, чужденците с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, чужденците, на които е предоставено убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут, и чужденците, ползващи се от временна закрила, са длъжни да полагат грижи за задоволяване на своите жизненни потребности.

По делото липсват данни, защо притежаваното от заявителя и съпругата му имущество не се ползува за задоволяване на жизнените им потребности чрез отдаване под наем на недвижимото имущество или продажбата на МПС на трети лица /извън семейството/ за реализиране на приходи. Наличието на потенциална възможност за това, обуславя липсата на житейска воля за самоиздръжка и задоволяване на своите жизненни потребности в нарушение на чл.2 ал.1 от ЗСП.

Предвид изложеното съдът намира, че постановения отказ за предоставяне на социална помощ за отопление с електричество за отоплителния сезон 2025/2026, обективиран в Заповед № ЗСП/Д-С-ВР/498 /19.08.2025г на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., потвърдена с Решение №22-РД06-0094 /12.09.25г на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ С.-град е правилен и законосъобразен, а жалбата срещу него неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК Административен съд София - град, втори състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Ю. Я. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к О. 1, бл.118 вх.Б ап.30 ет.6

срещу Решение №22-РД06-0094 /12.09.25г на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ С.-град ,с което е потвърдена Заповед № ЗСП/Д-С-ВР/498 / 19.08.2025г на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл.13 ал.6 от ЗСП

СЪДИЯ: